

És innegable que aquest 2020 està essent un any dur per a tothom, un any d'incerteses, pèrdues i neguit. La pandèmia de la COVID-19 ha comportat que hàgim hagut d'afrontar situacions desconegudes fins al moment, fins i tot inimaginables, que s'han afegit a les situacions personals de vulnerabilitat prèvies a aquesta crisi. Una de les realitats més dures és la que viuen moltes dones a mans dels seus agressors, les violències masclistes. Aquesta xacra social no ha desaparegut aquests mesos, sinó que, al contrari, amb l'aïllament obligat pel confinament ha incrementat el risc en nombre i intensitat de les agressions. I per bé que s'ha fet més invisible encara, les xifres de dones assassinades segueix creixent de manera imparable: 11 a Catalunya i 72 a tot l'Estat espanyol, des del gener fins a principis de novembre, segons dades de la xarxa especialitzada www.femicidio.net, a les quals s'han d'afegir les dades de denúncies de dones per maltractament. Malauradament, el 25 de novembre, Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència contra les Dones, és més necessari que mai.

Per tot plegat, refermem el compromís de l'Ajuntament del Masnou en la lluita contra qualsevol forma de violència vers les dones, alhora que oferim recursos per a la seva recuperació i sortida de les situacions d'abús. I us demanem la implicació de tota la ciutadania, masnovins i masnovines, per tal d'erradicar aquesta violència i les seves conseqüències en les dones i els infants, ja que és una responsabilitat solidària i compartida de tota la societat.

Aprofitem aquestes línies per agrair la implicació de Lluís Ribas, que amb les seves imatges ens ha ajudat a fer més visible aquesta lluita. STOP violències masclistes.

Jaume Oliveras i Maristany
Alcalde

Yulay Martínez Castillo
Regidora d'Igualtat

Si pateixes algun tipus de **violència masclista** o saps d'algú que en sigui víctima, busca **assessorament i suport especialitzat**:

CIRD del Masnou 93 557 18 70 **Línia especialitzada 900 900 120**

900 900 120
Contra la violència
masclista **Atenció 24 h**

Patrocinen:

Diputació
Barcelona

iGuzzini

anaconda

Ajuntament del Masnou

25 de novembre

Dia Internacional de l'Eliminació de la Violència contra les Dones

A les 19 hores a la plaça Nova de les Dones del Tèxtil

Lectura del manifest oficial i encesa d'espelmes en suport de les dones que han patit i segueixen patint violències masclistes.

Inauguració de la instal·lació artística cedida pel reconegut pintor Lluís Ribas. (La instal·lació romandrà a l'espai indicat fins al 10 de desembre.)

Una altra acció adreçada a la lluita per la igualtat de gènere i la lluita contra les violències masclistes ha estat l'elaboració de les següents guies sectorials:

Guia per treballar la prevenció de les violències als centres educatius (curs 2020-2021), adreçada a alumnes de secundària.

Guia per a un ús no sexista del llenguatge als comerços i empreses del Masnou.

Guia per a un ús no sexista del llenguatge per a les entitats del Masnou.

LA VALENTIA RECLAMA VALENTIA ARREU

El segle XX va ser el segle de la dona, en especial perquè havíem aconseguit el vot, és a dir, en un principi la capacitat de ser ciutadanes en igualtat amb els ciutadans. Diria que aquest segle, el XXI, és un segle de matisos, de temptatives per ser realment això, ciutadanes de ple dret, de trencar a la fi el sostre de vidre que sempre hem tingut damunt. Es fa difícil, però, pensar que s'hagués pogut establir un #MeToo el 1910, posem per cas, quan el més segur és que hi havia tants assetjadors sexuals com ara mateix.

No hi ha modes per a les injustícies, però sí el temps per a les protestes. Per exemple, si consultem els mitjans de comunicació del segle passat, veurem que fins als anys setanta el tema de la vellesa, que afecta tant homes com dones, pràcticament no era un tema, quan aquesta problemàtica era tan punyent com ara. Un tret de sortida va ser l'assaig de Simone de Beauvoir *La vellesa* (1970), així com una obra seva anterior, *El segon sexe* (1949), que havia fet renéixer el feminisme que havia engegat Mary Wollstonecraft a casa nostra amb *Vindicació dels drets de la dona* (1792) i havien continuat les sufragistes fins a aconseguir el vot.

Aquest repàs tan esquemàtic ens mena a preguntar-nos si no havia existit violència contra les dones en segles anteriors. La meua resposta personal és un SÍ, majúscul i rotund. Segur que ha existit des de sempre, però no era en un primer pla com ho és avui. La gran sufragista Millicent Garrett Fawcett va dir un dia que "la valentia reclama valentia arreu", com figura al seu monument a Westminster, Londres, a costat de les Cambres del Parlament, els Lords i els Comuns. Un monument inaugurat el 24 d'abril del 2018 per la primera ministra britànica d'aleshores i el batlle de la ciutat.

Una valentia que afavorirà a tothom, homes i dones, de la mateixa manera que les lluites feministes han afavorit la humanitat. Una violència contra les dones que no es pot exercir ni de paraula ni d'obra. Perquè, com diu la Bíblia, en un principi hi ha la paraula... També en la violència.

Marta Pessarrodona

Mira-sol Alt
Octubre 2018

DONA MARE, MARE DONA

Avui commemorem un dia per a mi tràgic, tan tràgic que no el puc comprendre: el Dia Internacional contra la Violència de Gènere o la Violència contra la Dona. Aquesta dona que també és mare i que, els que hem tingut la sort de tenir una mare com cal, ens ha ensenyat a respectar-la. Com vaig escriure un dia: "camí d'un altre temps, nord per a una vida". No entenc d'on pot sortir aquest odi contra la dona, o sí que ho puc entendre; jo crec que d'un complex intel·lectual d'inferioritat vers ella, i d'una relació de les més primàries que es poden tenir, que és exercir la força bruta contra qui es pensa que és més dèbil. Només ho puc entendre d'aquesta manera. Jo em pregunto a vegades què hauria passat si des de l'any 2003 s'haguessin matat 1.200 taxistes o pescadors o camioners o policies o capellans o, fins i tot, gossos. Aquesta societat estaria escandalitzada, però ara molts volen normalitzar aquest fet, volen normalitzar aquesta monstruositat, i aquí hi ha el perill.

Jo, com a artista, he volgut fer un petit gest per sacsejar i conscienciar la societat que aquestes dones poden ser la teva mare, la teva germana o la teva filla. Em pregunto com s'ha de ser de covard per fer això, per violar la voluntat d'una dona. Per a mi és inexplicable.

En aquests temps que ens ha tocat viure, complicats, l'art ha de servir per a més coses que per decorar una paret, i això és el que intento fer. I em reafirmo en la idea que poden funcionar molt bé les sinergies entre artistes, Administració i empresa privada per portar l'art a la gent. M'agradaria mostrar el meu agraïment especialment a les empreses HP i Iguzzini, que m'han acompanyat en aquest projecte artístic.

Lluís Ribas

Sant Cugat
Novembre 2020

